DEN REFERERENDE DOMMERS RAPPORT
i sag C-191/91 *

I — Den retlige baggrund

1. Den kombinerede nomenklatur i den fælles toldtarif (FTT) blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1) i den ændrede affattelse.

2. Den i kapitel 30, »Pharmaceutiske produkter«, anførte pos. 3002 omfatter:

»Menneskeblod; dyreblod tilberedt til terapeutisk, profylaktisk eller diagnostisk brug; antisera og andre blodbestanddele; vacciner, toksiner, mikroorganismekulturer (undtagen gær) samt lignende produkter.«

3. Denne position er opdelt i følgende underpositioner:

3002 10	— Antisera og andre blodbestanddele:
3002 10 10	— — Antisera
	— — Andre blodbestanddele:
3002 10 91	— — — Hæmoglobin, blodglobuliner og serumglobuliner
	— — — Andre varer:
3002 10 95	— — — — Fra mennesker
3002 10 99	— — — — I andre tilfælde
3002 20 00	— Vacciner til mennesker
	— Vacciner til veterinært brug:
3002 31 00	— — Vacciner mod mund- og klovsyge
3002 39 00	— — Andre varer

* Processprog: tysk.

3002 90 — Andre varer:

3002 90 10 — — Menneskeblod

3002 90 30 — — Dyreblod tilberedt til terapeutisk, profylaktisk eller diagnostisk brug

3002 90 50 — — Microbekulturer

3002 90 90 — — Andre varer.

Til denne position henføres navnlig følgende blodbestanddele: 'normale' sera, normalt human-immunglobulin, plasma, fibrinogen, fibrin, blodglobulin, serumglobulin og hæmoglobin. Til denne position hører tillige blodalbumin (såkaldt humanalbumin, udvundet som bestanddel af menneskeblod), som er tilberedt til terapeutisk eller profylaktisk brug.

4. Ifølge Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger henføres følgende til pos. 3002:

»A) Menneskeblod.

B) Dyreblod tilberedt til terapeutisk, profylaktisk eller diagnostisk brug.

Dyreblod, der ikke er tilberedt til disse formål, henføres under pos. 0511.

C) Blodbestanddele.

Sera er flydende blodbestanddele, som udskilles ved koagulationen.

Antisera fås fra blod fra mennesker eller dyr, der er immune for eller immuniseret mod sygdomme, uanset om disse sygdomme fremkaldes af sygdomsfremkaldende bakterier eller virus, gift eller allergiske symptomer osv. I den forbindelse kan navnlig nævnes antisera mod difteri, dysenteri, gasgangræn, hjernehindebetændelse, lungebetændelse, stivkrampe, stafylokok- eller streptokokinfektioner, slangebid, forgiftninger (af vegetabilsk art), allergiske symptomer osv. Antisera anvendes tillige i diagnostikken, herunder til laboratorieprøver. Specifikke immunglobuliner er rensede tilberedninger af antisera.

Under denne position henhører hverken blodalbumin, der ikke er tilberedt til terapeutisk eller profylaktisk brug (pos. 3002), eller globulin (bortset fra blodglobuliner og serumglobuliner) (pos. 3504) eller medicinalvarer, der ikke er udskilt som flydende stof af blod, og som i nogle lande benævnes 'fysiologiske sera' eller 'kunstige sera'. Til sidstnævnte hører isotoniske opløsninger på basis af natriumklorid eller andre kemiske stoffer og suspensioner af pollen, som anvendes mod allergisygdomme.

D) Vaccine, toksin, kulturer af mikroorganismer (undtagen gær) og lignende produkter.

Herunder hører ligeledes diagnostiske reagenser af mikrobiologisk oprindelse, undtagen de i punkt 3 d) til dette kapitel nævnte varer — jf. pos. 3006.«

5. Pos. 3822 omfatter:

»Sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug eller til laboratoriebrug, undtagen varer henhørende under pos. 3002 eller 3006.«

6. Ifølge de almindelige bestemmelser for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur gælder der visse principper for tariferingen af varer i den kombinerede nomenklatur. Fortolkningsbestemmelsen 3, b), lyder således:

»Skønnes den foran under a) nævnte regel ikke tilstrækkelig vejledende ved tariferingen af blandinger eller sammensatte varer, bestående af forskellige materialer eller forskellige bestanddele, eller af varer i sæt til detailsalg, tariferes de pågældende varer, som om de bestod af det materiale eller den bestanddel, der er karaktergivende, for så vidt udøvelsen af et skøn herover forekommer mulig.«

II — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger ved den nationale retsinstans

7. Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at Oberfinanzdirektion Köln i 1989 meddelte Abbott GmbH (herefter benævnt »Abbott«) fire bindende tariferingsoplysninger om varesæt med betegnelsen »Test-Kits«, der indeholdt forskellige laboratoriereagenser pakket i en fælles emballage til detailsalg, til anvendelse som immunoassay i diagnostikken (påvisning/bestemmelse af bestemte stoffer i humanserum og -plasma osv.).

8. Oberfinanzdirektion og Abbott var enige om, at de monoklonale antistoffer var den karaktergivende bestanddel i disse »Test-Kits«, og at disse »Test-Kits« i henhold til den anførte almindelige tariferingsbestemmelse 3, b), samlet skulle henføres under pos. 3002. Parterne var dog uenige om, hvilken underposition der skulle anvendes.

9. Oberfinanzdirektion henførte i de fire tariferingsoplysninger de pågældende varer under opsamlingsunderpositionen 3002 90 90 som toksiner og andre varer. Efter at Abbott's klage over tariferingen af varen i underposition 3002 90 30, »Dyreblod tilberedt til terapeutisk, profylaktisk eller diagnostisk brug«, var blevet afslået ved afgørelse af 31. august 1980, ankede Abbott sagen til Bundesfinanzhof og krævede, at de pågældende fire bindende tariferingsoplysninger ophævedes, og at varesættene henførtes under underposition 3002 10 10, »Antisera«.

10. Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at begrebet »lignende produkter« i pos. 3002 efter Oberfinanzdirektions opfattelse skal

fortolkes vidt, og at det også kan omfatte antistoffer. De monoklonale antistoffer er — på grund af den måde, de udvindes på — diagnostiske reagenser af mikrobiologisk oprindelse eller i hvert fald et lignende produkt. De monoklonale antistoffer er ikke antisera, fordi det i deres tilfælde ikke drejer sig om specielle flydende blodbestanddele, der er udskilt ved koagulationen. Selv om de i beskaffenhed svarer til de fra immuniserede dyr indvundne — men polyklonale — antistoffer, drejer det sig om monoklonale antistoffer, der er fremstillet ved hjælp af hybridcelle-teknikken.

11. Da Bundesfinanzhof fandt, at sagen rejste spørgsmål om fortolkningen af den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur — har retten ved kendelse af 12. juni 1991 udsat sagen og anmodet Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse om følgende spørgsmål:

»1) Skal den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur — fortolkes således, at varer i sæt ('Test-Kits') med et monoklonalt diagnostisk reagens — antistof — som hovedbestanddel, som beskrevet i kendelsens grunde, ved anvendelse af den almindelige tariferingsbestemmelse 3, b), betragtes som 'lignende produkter' i henhold til underposition 3002 90 90?

2) Fører i benægtende fald fortolkningen af toldtariffen til, at de omhandlede produkter skal henføres under underposition 3002 10 10 som antisera?

3) Såfremt også spørgsmål 2 besvares benægtende: Hvilket andet punkt under pos. 3002 eller hvilken anden position i toldtariffen (f.eks. pos. 3822) skal de ovenfor beskrevne produkter da henføres under?«

12. I kendelsens grunde går Bundesfinanzhof ligesom parterne ud fra, at de omhandlede varer, hvis karaktergivende bestanddel er de monoklonale antistoffer, henhører under pos. 3002. Spørgsmålet er blot, under hvilken underposition.

13. Bundesfinanzhof er af den opfattelse, at underposition 3002 90 30 kan udelukkes i betragtning af varernes beskaffenhed, der er et resultat af den måde, de fremstilles på. Disse »Test-Kits« kan således henføres under underposition 3002 10 10, »Antisera«, eller under underposition 3002 90 90, »Andre varer«.

14. De omhandlede varer kan dog ikke efter nævnte rets opfattelse behandles som »antisera«, da »sera« i bemærkningerne til pos. 3002 i det harmoniserede system (afsnit C) er defineret som flydende blodbestanddele, som udskilles ved koagulationen. Hvis dette også skulle gælde for »antisera«, ville det være vanskeligt at henføre disse produkter under denne varekategori i betragtning af deres fremstillingsmåde.

15. Efter Bundesfinanzhofs opfattelse var der i dette tilfælde kun den mulighed tilbage at henføre varerne under underposition 3002 90 90. At det her hverken drejede sig om de i bemærkningerne til pos. 3002 (afsnit D) anførte antigener eller om diagnostiske reagenser af mikrobiologisk oprindelse, var ikke til hinder herfor, da disse produkter kun er nævnt som eksempler.

16. Da Bundesfinanzhof antager, at der ved tariferingen i princippet kun skal lægges vægt på varernes objektive beskaffenhed, hvorimod fremstillingsart og -måde kun skal tages i betragtning, såfremt denne fremgår af FTT, rejser der sig for Bundesfinanzhof det spørgsmål, om begrebet »antisera« alene udgør en tilstrækkelig henvisning til varens fremstillingsmåde.

III — Retsforhandlinger

17. Forelæggelseskendelsen blev registreret på Domstolens Justitskontor den 26. juli 1991.

18. I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for Domstolen er der afgivet skriftlige indlæg den 22. november 1991 af Abbott ved direktør Erik Hornnaess og advokat Dirk Krüger, Frankfurt, den 28. november 1991 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Blanca Rodríguez Galindo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Roberto Hayder, repræsentant for Kommissionens Juridiske Tjeneste i Luxembourg.

19. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 44a besluttet ikke at indlede mundtlig forhandling og ikke at foretage bevisoptagelse, men har i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, henvist sagen til Fjerde Afdeling. Abbott, sagsøger i hovedsagen, har i sit skriftlige svar på spørgsmålet fra Domstolen om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at gennemføre en mundtlig forhandling, erklæret, at Kommissionens udtalelser har overbevist sagsøgeren.

IV — Skriftlige indlæg indgivet til Domstolen

Indlæg indgivet af sagsøgeren i hovedsagen

20. *Abbott* gør gældende, at det menneskelige legeme har forskellige forsvarssystemer til at forsvare sig mod indtrængende skadelige stoffer. Et af disse systemer beror på dannelsen af antistoffer mod sådanne stoffer, de såkaldte antigener. Disse antistoffer har den funktion, at de binder sig til fremmedlegemer, hvilket er et signal til rov- eller dræberceller til, at de skal overfalde fjenden og ødelægge den. Disse antistoffer reagerer udelukkende med det antigen, som forårsager dannelsen af de pågældende antistoffer. De består af æggehvidestoffer og kaldes også immunglobulin.

21. Antistofferne er hovedbestanddelene i det antiserum, der udvindes af blodet fra immuniserede mennesker eller dyr efter fraskillelse af forskellige bestanddele. Begrebet

antiserum og antistoffer anvendes derfor synonymt såvel i fagsproget som i almindeligt talesprog.

22. Det udtagne antiserum indeholder en blanding af antistoffer. Efter en indviklet renseproces kan rene antistoffer, dvs. antistoffer, der alle retter sig mod et bestemt antigen, isoleres. Disse rensede antistoffer stammer fra flere udgangsceller (derfor kaldes de polyklonale), og de har indbyrdes helt forskellig, stærk evne til at binde sig.

23. Ved de monoklonale antistoffer undgås denne ulempe. I deres tilfælde indeholder antiserum kun én type antistoffer, som stammer fra én og samme celle (derfor betegnelsen »monoklonal«), og de binder altid antigenet til samme sted og med samme ensartede styrke.

24. Abbott påpeger specielt det forhold, at der med hensyn til stoflig beskaffenhed og anvendelsesformål ikke eksisterer nogen forskel mellem polyklonale og monoklonale antistoffer. Dette forhold er af afgørende betydning for tariferingen. Den eneste forskel mellem monoklonale og polyklonale antistoffer er formeringsmåden.

25. For at få monoklonale antistoffer er det nødvendigt at isolere celler, der producerer antistoffer. Disse celler er dog vanskelige at dyrke og formere i cellekulturer, da de dør uden for kroppen. Der er dog blevet udviklet en teknik, hvormed det er muligt at formere monoklonale antistoffer. Denne teknik giver mulighed for to produktionsmetoder:

— In-vitro-metoden

Denne metode består i, at en celle, der producerer antistof, splejses sammen med en kræftcelle. Resultatet af denne sammensplejsning er en hybridcelle, som er bærer af begge de oprindelige cellers egenskaber. Den producerer antistoffer og er lige så villig til at formere sig som en kræftcelle. Denne hybridcelle kan kun formeres på et næringssubstrat. Ved fortynding af hybridcellekulturen til mindst en celle for hvert anlæg (en klon) opnår man, at der kun produceres et bestemt antistof. De antistoffer, der derefter dannes, er »monoklonale«, da de stammer fra én celle. Cellesplejsningen er ikke nogen biologisk proces, da man ved sådanne processer kun forstår de processer, der forløber på grundlag af organismernes levedygtighed og formeringsevne. Da denne cellesplejsning er fremkaldt kunstigt, er cellerne ikke organismer.

— In-vivo-metoden

26. In-vivo-metoden ligner in-vitro-metoden indtil den sidste fase. Antistofferne dyrkes ikke på et næringssubstrat, men i kroppen på en mus.

27. For Abbott rejser der sig først det spørgsmål, om pos. 3002 eller pos. 3822 er relevant. Da pos. 3822 vedrører »sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug eller til laboratoriebrug, undtagen varer henhørende under pos. 3002 eller 3006«, er en mulig tarifering under denne position allerede udelukket, såfremt det kan godtgøres, at produkterne henhører under pos. 3002. Efter Abbott's opfattelse er dette faktisk tilfældet.

28. Inden for pos. 3002 er der specielt to underpositioner, der kan komme på tale ved tariferingen:

— underposition 3002 10 10, »Antisera og andre blodbestanddele«

— eller underposition 3002 90 90, »Vacciner, toksiner, mikroorganismekulturer (undtagen gær) samt lignende produkter«, hvor de *omtvistede* varer kun kan tariferes som lignende produkter i denne underposition.

29. Abbott mener, at varerne skal tariferes i underposition 3002 10 10. Abbott påberåber sig i den forbindelse Domstolens faste praksis, ifølge hvilken tarifering af varer afhænger af deres objektive kriterier og kendetegn, således som de er fastlagt i FTT. Hensynet til retssikkerheden og en behørig forvaltning kræver denne metode, og den mindsker risikoen for afgiftsunddragelser.

30. Abbott er af den opfattelse, at monoklonale antistoffer af følgende fire grunde skal tariferes som »antisera og andre blodbestanddele«:

— Begrebet »antiserum« er i videnskab og praksis synonymt med »antistoffer«.

— Det er i bemærkningerne udtrykkeligt nævnt, at antisera ligeledes omfatter rensede tilberedninger. Såvel polyklonale som monoklonale antistoffer anses for at være sådanne rensede tilberedninger.

— Efter betydningen i FTT er der ingen fysisk forskel mellem monoklonale og polyklonale antistoffer.

— Pos. 3002 er en såkaldt stofposition, dvs. at det afgørende her er varens stoflige beskaffenhed.

31. Under henvisning til et skriftligt indlæg fra Oberfinanzdirektion af april 1991 gør Abbott gældende, at der mellem parterne i hovedsagen i princippet ikke er uenighed om, at det med hensyn til de omstridte varer drejer sig om »antisera«. Alligevel vil Oberfinanzdirektion tarifere varerne i en anden underposition.

32. Efter Abbott's opfattelse er en sådan tarifering kun mulig, såfremt den almindelige bestemmelse 3, a), skulle anvendes, ifølge

hvilken den position, der har den mest specificerede varebeskrivelse, skal foretrækkes for positioner med en mere almindelig varebeskrivelse. I dette tilfælde kan denne bestemmelse dog ikke anvendes, da den af Oberfinanzdirektion valgte underposition er en opsamlingsposition og ikke en specialposition.

33. Endvidere er hensyntagen til andre kriterier — navnlig fabrikationsmetode — kun undtagelsesvis mulig, såfremt FTT udtrykkelig henviser til disse kriterier. I dette tilfælde vedrører udtrykket »mikroorganismekulturer ... samt lignende produkter« ved underposition 3002 90 90 ikke en produktionsmetode. Såfremt der i underpositionerne henvises til en produktionsmetode, sker dette, så det ikke kan misforstås.

34. Oberfinanzdirektion støtter sit argument, om at produktionsteknikken er afgørende for tariferingen af de omhandlede varer, på bemærkningerne til det harmoniserede system. Disse bemærkninger kan dog i intet tilfælde udvide positionerne. I dette tilfælde vil en sådan udvidelse medføre, at en såkaldt stofposition (som udgør reglen i den kombinerede nomenklatur) ville blive omdannet til en fremstillingsposition (som udgør undtagelsen).

35. Dertil kommer, at de monoklonale antistoffer ikke kan anses for reagenser »af mikrobiologisk oprindelse«, men derimod stammer fra dyr, hvilket støttes på to forskellige grunde:

— Kriteriet »oprindelse«

36. For det første kan de monoklonale antistoffer ikke være af mikrobiologisk »oprindelse«, da der hertil må kræves, at varen i det mindste skal have en væsentlig egenskab på grundlag af en mikrobiologisk proces. Produktionsmetoden ved cellesplejsning har ikke nogen indflydelse på antistoffernes beskaffenhed, men kun på antallet af dem. Antistofferne selv gennemgår nemlig ingen ændring. Deres oprindelse er stadigvæk miltcellen, nærmere bestemt miltcellens arvemateriale, som nu er indeholdt i hybridcellerne. De er kun nødvendige for, at der ved fortsat celledeling kan produceres en vilkårlig mængde antistoffer.

— Kriteriet »mikrobiologi«

37. For det andet er det efter bemærkningerne til det harmoniserede system nødvendigt med en mikrobiologisk proces ved »lignende produkter«. Cellesplejsningen er dog ingen mikrobiologisk proces. Mikrobiologi er videnskaben om mikroorganismer (f.eks. bakterier og virus). De isolerede celler er ikke selvstændige organismer og derfor ikke levende væsener. Endvidere er cellesplejsningen en kunstigt frembragt proces, som slet ikke forekommer i naturen. Begrebet »biologi«, henholdsvis »mikrobiologi«, omfatter derimod kun processer, der forekommer i naturen.

38. Også praktiske grunde taler imod Oberfinanzdirektions løsning, ifølge hvilken

polyklonale og monoklonale antistoffer skal tariferes forskelligt, selv om der med hensyn til deres stoflige beskaffenhed og deres anvendelsesformål ikke er nogen forskel. For monoklonale antistoffer skulle der endvidere sondres mellem deres formeringsmetode — »in vitro« eller »in vivo« — fordi kun en af de to metoder kan anses for »mikrobiologisk«.

39. Oberfinanzdirektions tariferingsopfattelse strider imod de punkter, som Domstolen har udarbejdet for toldtarifretten, og imod retssikkerheden, da der ikke er anvendt objektive tariferingskriterier (stoflig beskaffenhed). Lægges der vægt på en produktionsproces, er det endvidere nødvendigt med en tids- og omkostningskrævende undersøgelse hos producenten, og det forhindrer en hurtig kontrol af tariferingen. Tariferingen kan muligvis slet ikke kontrolleres, såfremt de antistoffer, der er udvundet ved »in-vivo-« og »in-vitro-processer«, ikke adskilles, hvilket ud fra et teknisk synspunkt ikke er nødvendigt. Endvidere kan der ved denne tariferingsmetode let ske en forkert tarifering, da de samme varer behandles forskelligt. Abbott anfører, at sagsøgte i hovedsagen i en anden sag har erklæret sig indforstået med Abbott's opfattelse, hvorefter antistoffer skal anses for »antisera«.

40. Af de nævnte grunde foreslår Abbott, at de forelagte spørgsmål besvares på følgende måde: »Varesæt ('Test-Kits'), hvori hovedkomponenten er et monoklonalt diagnostisk reagens eller antistof, skal tariferes som antisera i underposition 3002 10 10 i den kombinerede nomenklatur.«

Kommissionens bemærkninger

41. *Kommissionen* anfører, at monoklonale antistoffer er immunglobulin, som skal anses for blodbestanddele. Da en karaktergivende bestanddel af disse »Test-Kits« er et immunglobulin, henhører de omhandlede varer derfor under pos. 3002.

42. Vedrørende spørgsmålet om, hvilken underposition der skal anvendes, er Kommissionen af den opfattelse, at underposition 3002 10 10, som vedrører »antisera«, bør udelukkes. Selv om sera indeholder immunglobulin, er det ikke ethvert produkt, der indeholder immunglobulin, der kan betegnes som »serum«. På dette punkt tilslutter Kommissionen sig den nationale domstols og Oberfinanzdirektions opfattelse, hvorefter der ved tariferingen også skal tages hensyn til varens fremstillingsmåde. Et af de i de forklarende bemærkninger til pos. 3002, litra c), stk. 1, beskrevne kriterier for sera generelt — og for antisera — er, at de er flydende blodbestanddele, som udskilles ved koagulationen. De omhandlede produkter blev dog ikke udvundet ved udskillelse ved

koagulationen. Desuden er de monoklonale antistoffer heller ikke ifølge deres objektive beskaffenhed antisera, da de ikke er flydende blodbestanddele.

43. Efter Kommissionens opfattelse skal disse »Test-Kits« anses for »andre blodbestanddele« som omfattet af underposition 3002 10. Denne underposition opdeles i underposition 3002 10 91, »Hæmoglobin, blodglobuliner og serumglobuliner«, og i en anden underposition »Andre varer«, som så igen er opdelt i underposition 3002 10 95, »Fra mennesker«, og 3002 10 99, igen »I andre tilfælde«. For Kommissionen er det derfor klart, at det ved immunglobuliner kun kan dreje sig om enten »blodglobuliner« eller »serumglobuliner«. Derfor skal de tariferes i underposition 3002 10 91. Da begge produkter hører hjemme i denne underposition, bliver spørgsmålet om, hvorvidt de monoklonale antistoffer henhører herunder under »blodglobuliner« eller under »serumglobuliner«, rent teoretisk. En sondring mellem de to produkters karakter kan gå ud på, at globuliner (altså også immunglobuliner) normalt befinder sig i blodet, og at de beholder deres karakteristika i denne tilstand. Såfremt et serum derimod udskilles og videreudnyttes, vil de deri indeholdte globuliner blive betegnet serumglobuliner.

44. Det første præjudicielle spørgsmål bør derfor besvares således, at disse »Test-Kits«, skal tariferes under underposition 3002 10 91, og derfor ikke henhører under underposition 3002 90 90, da denne position er en opsamlingsposition.

45. Kommissionen er af den opfattelse, at der med det resultat, der er nået i forbindelse med det første spørgsmål, samtidig er givet svar på det andet præjudicielle spørgsmål. De pågældende »Test-Kits« kan hverken på grundlag af deres objektive beskaffenhed — de er ikke flydende blodbestanddele — eller på grundlag af deres fremstillingsmåde — de er ikke udvundet af bestanddele, der er udskilt ved koagulationen af blodet — anses for antisera som omfattet af underposition 3002 10 10.

46. Med hensyn til det tredje spørgsmål bemærker Kommissionen, at på grund af den entydige henføring af disse »Test-Kits« til pos. 3002 kan andre positioner ikke yderligere komme i betragtning. Dette gælder ligeledes for pos. 3822, som ifølge ordlyden omfatter »sammensatte reagensmidler til diagnostisk brug eller til laboratoriebrug, undtagen varer henhørende under pos. 3002 eller 3006«.

Kommissionen foreslår derfor, at det forelagte spørgsmål besvares således:

»Den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur — skal fortolkes således, at varesammensætninger ('Test-Kits') med et monoklonalt diagnostisk reagens, f.eks. antistoffer, som karaktergivende bestanddel i medfør af den almindelige bestemmelse 3, b), skal henføres til underposition 3002 10 91 (... andre blodbestanddele: 'hæmoglobin, blodglobuliner og serumglobuliner').«

C.N. Kakouris

Refererende dommer